

12. Bondarjeva M. V. (2006). Features of the organization of the system of notarial bodies in the countries of the Latin Notary. *Pravo Ukrajiny (The right of Ukraine)*, 2, 76-78. (in Ukr.).

13. Milorava M. (2005). Notary and notary activities in the United States. *Jurysprudencija: teorija i praktyka (Jurisprudence: theory and practice)*, 7, 50-55. (in Ukr.).

14. Bighun V. (2002). Obtaining admission to USA law practice. *Jurydychnyj zhurnal (Legal journal)*, 3, 29-30. (in Ukr.).

15. Shyshlenko V. Gh. (2012). Regarding the reform of the notary of Ukraine. *Forum prava (The forum is right)*, 1, 1091-1099. (in Ukr.).

16. A resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine. (2011). On Approval of the Regulation on the High Qualifications Commission of the notary. Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/923-2011-%D0%BF>

*Стаття надійшла до редакції 19 червня 2018 р.*

## УДК 346

Д. С. Комарницький\*,  
аспірант

ДВНЗ «Київський національний економічний  
університет імені Вадима Гетьмана»\*\*

### ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКСПОРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

В даній статті досліджуються питання правового регулювання експортної діяльності в Україні та державної підтримки експорту товарів, робіт та послуг українського походження. Зроблено висновки про те, що сучасний політичний курс держави на підтримку експорту товарів, робіт та послуг вітчизняного виробництва є доцільним і обґрунтованим.

**Ключові слова:** експорт, ліцензування, квотування, державна підтримка експорту, страхування, гарантування, здешевлення кредитування.

В данной статье исследуются вопросы правового регулирования экспортной деятельности в Украине и государственной поддержки экспорта товаров, работ и услуг украинского происхождения. Сделан вывод о том, что современный политический курс государства на поддержку экспорта товаров, работ и услуг отечественного производства является целесообразным и обоснованным.

\* Komarnytskyi D. S., postgraduate of Kyiv National Economic University named after Vadym Getman

LEGAL REGULATION OF EXPORT ACTIVITY IN UKRAINE

\*\* Науковий керівник: д.ю.н., професор А. В. Омельченко

**Ключевые слова:** экспорт, лицензирование, квотирование, государственная поддержка экспорта, страхование, обеспечение, удешевление кредитования.

*The article deals with issues of legal regulation of export activity in Ukraine and state support for the export of goods, works and services of Ukrainian descent. It is concluded that the current political course of the state in support of export of goods, works and services of domestic production is expedient and substantiated.*

**Key words:** export, licensing, quotas, state support for export, insurance, guarantee, cheapening of lending.

**Постановка проблеми.** Актуальність дослідження сучасного стану правового регулювання експортної діяльності в Україні викликана необхідністю створення належних організаційно-правових умов для стимулювання виробництва та експорту товарів, робіт, послуг українських національних виробників, зростанням та диверсифікацією міжнародних торговельних зв'язків України. Серед завдань реалізації внутрішньої та зовнішньої політики України особливого значення набуває вдосконалення організаційно-правових засад міжнародного торговельного співробітництва. Враховуючи важливість розвитку з боку держави зазначеного напрямку міжнародних економічних відносин, Міністерством економічного розвитку і торгівлі України була розроблена Експортна стратегія України (дорожня карта стратегічного розвитку торгівлі 2017–2021) [1].

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** В юридичній науці вже досліджувалися питання правового регулювання зовнішньоекономічних відносин [2, 3]. Однак, з огляду на актуальність та важливість для держави і вітчизняних виробників товарів, робіт та послуг, проблеми правового регулювання та підтримки експорту товарів, робіт та послуг українського походження потребують подальшого дослідження.

**Постановка завдання.** Завданням даної статті є дослідження законодавства у сфері правового регулювання експортної діяльності в Україні та державної підтримки експорту товарів, робіт та послуг українського походження.

**Основні результати дослідження.** При дослідженні законодавства у сфері правового регулювання експортної діяльності в Україні та державної підтримки експорту товарів, робіт та послуг українського походження важливо охарактеризувати експортну діяльність як предмет правового регулювання. В ході такого дос-

лідження методологічно виправдано зупинитися на короткому аналізі співвідношення таких понять, як «правове регулювання», «предмет правового регулювання». За своїм змістом правове регулювання — це дія права на суспільні відносини за допомогою певних юридичних засобів, перш за все норм права. Предмет правового регулювання можна визначити як найбільш важливі для держави, фізичних і юридичних осіб суспільні відносини, що потребують правового регулювання і об'єктивно піддаються йому, сторонами яких виступають свідомі і вольові учасники, які є правоздатними і дієздатними особами.

На сьогодні відносини, що виникають у сфері експортної діяльності, регулюються Конституцією України [4], Господарським кодексом України від 16 січня 2003 р. № 436-IV [5], Податковим кодексом України від 2 грудня 2010 р. № 2755-VI [6], Митним кодексом України від 13 березня 2012 р. № 4495-VI [7], Бюджетним кодексом України від 8 липня 2010 р. № 2456-VI [8], Законом України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» від 1 липня 2010 р. № 2411-VI [9], Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» від 11 вересня 2003 р. № 1160-IV [10], Законом України «Про державно-приватне партнерство» від 1 липня 2010 р. № 2404-VI [11], Законом України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16 квітня 1991 р. № 959-XII [12], іншими нормативно-правовими актами, міжнародними договорами України.

Так, відповідно до ст. 92 Конституції України засади зовнішніх зносин, зовнішньоекономічної діяльності, митної справи визначаються виключно законами України. Організовує і забезпечує здійснення зовнішньоекономічної діяльності України, митної справи Кабінет Міністрів України (ст. 116 Конституції України).

Експорт та імпорт товарів, капіталів та робочої сили є одним із видів зовнішньоекономічної діяльності.

За енциклопедичним визначенням експорт (англ. export — вивіз, від лат. exportare — вивозити) — це вивезення товарів, послуг, технологій та ін. з митної території країни за кордон [13].

Слід погодитися із нормативним визначенням експорту, що міститься у ст. 1 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16 квітня 1991 р. № 959-XII. Так, експорт (експорт товарів) — це продаж товарів українськими суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності іноземним суб'єктам господарської діяльності (у тому числі з оплатою в негрошовій формі) з виве-

зенням або без вивезення цих товарів через митний кордон України, включаючи реекспорт товарів. При цьому термін реекспорт (реекспорт товарів) означає продаж іноземним суб'єктам господарської діяльності та вивезення за межі України товарів, що були раніше імпортовані на територію України.

Аналіз законодавства свідчить про те, що перетин митного кордону майном чи робочою силою не є обов'язковою ознакою зовнішньоекономічної діяльності, хоча про це і йдеться у ч. 1 ст. 377 Господарського кодексу України від 16 січня 2003 р. № 436-IV. Так, при здійсненні експортно-імпортних операцій перетин митного кордону можливий лише товарами або транспортними засобами, а при міжнародному співробітництві у сфері обміну робочою силою — такою робочою силою. Здійснення всіх інших видів зовнішньоекономічної діяльності, передбачених ст. 4 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність», не вимагає перетину кордону товарами чи робочою силою (наприклад експорт та імпорт капіталів, надання міжнародних послуг, міжнародні фінансові, кредитні та розрахункові операції, тощо, а також окремі випадки експорту та імпорту товарів та робочої сили). Отже відповідні положення ч. 1 ст. 377 Господарського кодексу України від 16 січня 2003 р. № 436-IV слід привести у відповідність до практики зовнішньоекономічної діяльності та вимог спеціального законодавства у зазначеній сфері.

Слід зазначити, що державне регулювання зовнішньоекономічної діяльності спрямовується на захист економічних інтересів України, прав і законних інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, створення рівних умов для розвитку всіх видів підприємництва у сфері зовнішньоекономічних відносин та використання суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності доходів та інвестицій, заохочення конкуренції і обмеження монополізму суб'єктів господарювання у сфері зовнішньоекономічної діяльності.

Органи державної влади, органи місцевого самоврядування не мають права втручатися в оперативну діяльність суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, крім випадків, передбачених законом. Перелік та повноваження органів державної влади, що здійснюють регулювання зовнішньоекономічної діяльності, а також форми її державного регулювання та контролю визначаються Господарським кодексом України від 16 січня 2003 р. № 436-IV, Законом України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16 квітня 1991 р. № 959-XII, іншими законами.

Згідно із ст. 385 Господарського кодексу України від 16 січня 2003 р. № 436-IV оподаткування суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності має здійснюватися за такими принципами: встановлення рівня оподаткування виходячи з необхідності досягнення та підтримання самоокупності суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та забезпечення бездефіцитності платіжного балансу України; гарантування стабільності видів і розміру податків, встановлення податків і зборів (обов'язкових платежів), а також статусу іноземних валют на території України виключно законом; рівності суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності при встановленні ставок податків; заохочення експорту продукції вітчизняного виробництва.

Одним із принципів оподаткування при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності є заохочення експорту готової продукції (ст. 11 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16 квітня 1991 р. № 959-XII). Забороняється одночасне застосування щодо одного й того ж товару податку на експорт і імпорт та режиму ліцензування і квотування експорту, за винятком випадків встановлення режиму ліцензування і квотування як заходу у відповідь на дискримінаційні дії інших держав та в разі застосування санкцій згідно із ст. 37 зазначеного закону при порушенні суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності встановлених правил цієї діяльності.

Відповідно до ст. 381 Господарського кодексу України від 16 січня 2003 р. № 436-IV Кабінет Міністрів України може встановлювати перелік товарів (робіт, послуг), експорт та імпорт яких здійснюються суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності лише за наявності ліцензії. Порядок ліцензування експортно-імпортних операцій та види ліцензій визначаються законом.

Режим квотування зовнішньоекономічних операцій запроваджується у випадках, передбачених законом, чинними міжнародними договорами України, та здійснюється шляхом обмеження загальної кількості та/або сумарної митної вартості товарів, яка може бути ввезена (вивезена) за певний період. Порядок квотування зазначених операцій та види квот визначаються законом. Інформація щодо введення режиму ліцензування або квотування публікується в офіційних виданнях.

У необхідних випадках держава застосовує квотування, встановлюючи граничний обсяг (квоти) виробництва чи обігу певних товарів і послуг. Порядок квотування виробництва та/або обігу

(включаючи експорт та імпорт), а також розподілу квот встановлюється Кабінетом Міністрів України відповідно до закону.

Згідно із ст. 1 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16 квітня 1991 р. № 959-XII експортна (імпортна) квота — це граничний обсяг певної категорії товарів, який дозволено експортувати з території України (імпортувати на територію України) протягом встановленого строку та який визначається у натуральних чи вартісних одиницях.

Глобальні квоти (контингенти) є квотами, що встановлюються по товару (товарах) без зазначення конкретних країн (груп країн), куди товар (товари) експортується або з яких він (вони) імпортується. Квоти, що встановлюються по товару (товарах) з визначенням групи країн, куди товар (товари) експортується або з яких він (вони) імпортується є груповими квотами (контингентами), а квоти, що встановлюються по товару (товарах) з визначенням конкретної країни, куди товар (товари) може експортуватись або з якої він (вони) може імпортуватись називаються індивідуальними квотами (контингентами).

Ліцензування зовнішньоекономічних операцій визначається як комплекс адміністративних дій органу виконавчої влади з питань економічної політики з надання дозволу на здійснення суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності експорту (імпорту) товарів (ст. 16 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16 квітня 1991 р. № 959-XII). Ліцензування експорту (імпорту) товарів здійснюється у формі автоматичного або неавтоматичного ліцензування.

Автоматичне ліцензування визначається як комплекс адміністративних дій органу виконавчої влади з питань економічної політики з надання суб'єкту зовнішньоекономічної діяльності дозволу на здійснення протягом визначеного періоду експорту (імпорту) товарів, щодо яких не встановлюються квоти (кількісні або інші обмеження). Автоматичне ліцензування експорту (імпорту) як адміністративна процедура з оформлення та видачі ліцензії не справляє обмежувального впливу на товари, експорт (імпорт) яких підлягає ліцензуванню.

Неавтоматичне ліцензування визначається як комплекс адміністративних дій органу виконавчої влади з питань економічної політики з надання суб'єкту зовнішньоекономічної діяльності дозволу на здійснення протягом визначеного періоду експорту (імпорту) товарів, щодо яких встановлюються певні

квоти (кількісні або інші обмеження). Неавтоматичне ліцензування експорту (імпорту) як адміністративна процедура з оформлення та видачі ліцензії використовується в разі встановлення квот (кількісних або інших обмежень) на експорт (імпорт) товарів.

Кількісні обмеження застосовуються виключно на недискримінаційній основі, тобто ніякі заборони чи обмеження не застосовуються Україною щодо експорту будь-якого товару, призначеного для території будь-якої держави, якщо тільки експорт до всіх третіх держав є аналогічним чином забороненим чи обмеженим, якщо інше не передбачено міжнародними договорами та законодавством України.

Ліцензування експорту товарів запроваджується в Україні в разі: значного порушення рівноваги щодо певних товарів на внутрішньому ринку, що мають вагомe значення для життєдіяльності в Україні, особливо сільськогосподарської продукції, продуктів рибальства, продукції харчової промисловості та промислових товарів широкого вжитку першої необхідності або інших товарів. Таке ліцензування має тимчасовий характер і застосовується до моменту відновлення рівноваги щодо певних товарів на внутрішньому ринку; необхідності забезпечення захисту життя, здоров'я людини, тварин або рослин, навколишнього природного середовища, громадської моралі, національного багатства художнього, історичного чи археологічного значення або захисту прав інтелектуальної власності, а також відповідно до вимог державної безпеки; експорту золота та срібла, крім банківських металів; необхідності застосування заходів щодо захисту вітчизняного товаровиробника в разі обмеження експорту вітчизняних матеріалів, необхідних для забезпечення достатньою кількістю таких матеріалів вітчизняної переробної промисловості протягом періодів, коли внутрішня ціна на такі матеріали тримається на рівні, нижчому за світову ціну, за умови впровадження Кабінетом Міністрів України плану стабілізації та за умови, що такі обмеження не повинні призводити до зростання експорту товарів такої галузі вітчизняної промисловості. Такі заходи застосовуються виключно на недискримінаційній основі; необхідності забезпечення захисту патентів, торгових марок та авторських прав; необхідності забезпечення виконання міжнародних договорів України.

Рішення про застосування режиму ліцензування експорту (імпорту) товарів, у тому числі встановлення квот (кількісних або інших обмежень), приймається Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади з питань економічної політики з визначенням переліку конкретних товарів, експорт (імпорт) яких підлягає ліцензуванню, періоду дії ліцензування та кількісних або інших обмежень щодо кожного товару. Стосовно кожного виду товару може встановлюватися лише один вид ліцензії. Митне оформлення товарів, експорт (імпорт) яких підлягає ліцензуванню, здійснюється тільки за наявності відповідної ліцензії.

Експортною (імпортною) ліцензією є належним чином оформлене право на експорт (імпорт) протягом встановленого строку певних товарів або валютних коштів з метою інвестицій та кредитування. Генеральна ліцензія — це відкритий дозвіл на експортні (імпортні) операції по певному товару (товарах) та/або з певною країною (групою країн) протягом періоду дії режиму ліцензування по цьому товару (товарах), а відкрита (індивідуальна) ліцензія — це дозвіл на експорт (імпорт) товару протягом певного періоду часу (але не менше одного місяця) з визначенням його загального обсягу.

Заборона окремих видів експорту та імпорту встановлюється у ст. 17 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16 квітня 1991 р. № 959-ХІІ.

Страхування експортних кредитів, зовнішньоекономічних договорів (контрактів) та інвестицій здійснюється Експортно-кредитним агентством відповідно до Закону України «Про забезпечення масштабної експансії експорту товарів (робіт, послуг) українського походження шляхом страхування, гарантування та здешевлення кредитування експорту» від 20 грудня 2016 р. № 1792-VIII [14].

Згідно з даними Державної служби статистики України у структурі формування валового внутрішнього продукту України і його витрат майже половину займають експорт та імпорт товарів і послуг. За даними ряду міжнародних економічних організацій Україна має досить високі індекси міжнародної економічної глобалізації, інтегрованості у світову економіку, а з іншого боку — низькі індекси конкурентоспроможності на міжнародних ринках. Економіка України дедалі більше інтегрується у світову економіку, однак при цьому стає відкритішою для нових загроз, до яких вона не підготовлена і від яких здебільшого не захищена. Зазна-



чене свідчить про те, що без проведення структурних реформ, зміцнення політичної стабільності, задіяння потенціалу інноваційного розвитку, вдосконалення організаційно-правових засад і підвищення ефективності державного управління економікою Україна й надалі існуватиме в структурі світової економіки лише як сировинний і ринковий придаток розвинених країн.

**Висновки і перспективи подальших досліджень.** По відношенню до галузей права та законодавства України такий предмет правового регулювання як експортна діяльність має комплексний міжгалузевий характер. Аналіз законодавства у сфері зовнішньоекономічної діяльності та практики його застосування свідчить про те, що сучасний політичний курс держави на підтримку експорту товарів, робіт та послуг вітчизняного виробництва є доцільним, обґрунтованим і спрямованим на підвищення ефективності організаційно-правового забезпечення державного управління зовнішньоекономічною діяльністю, дасть можливість покращити її показники, ефективніше захищати економічні інтереси України.

*Список використаних джерел:*

1. Експортна стратегія України: Дорожня карта стратегічного розвитку торгівлі 2017–2021 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=e6ab10fa-0ad9-4fe4-b8be-32f570693b64&title=EksportnaStrategiiaUkraini-DorozhniaKartaStrategichnogoRozvitkuTorgivli2017-2021>.
2. *Поєдинок В. В.* Правове регулювання зовнішньоекономічної діяльності : навч. посіб. / Поєдинок В.В. — К. : Юрінком Інтер, 2006. — 288 с.
3. *Омельченко А. В.* Адміністративно-правові засади зовнішньоекономічної діяльності в Україні : монографія / А. В. Омельченко. — К. : КНЕУ, 2011. — 309 с.
4. Конституція України // Офіційний вісник України від 01.10.2010 — 2010 р., / № 72/1 Спеціальний випуск /, стор. 15, стаття 2598.
5. Господарський кодекс України // Відомості Верховної Ради України від 02.05.2003 — 2003р., № 18, стаття 144.
6. Податковий кодекс України // Відомості Верховної Ради України від 08.04.2011 — 2011 р., № 13, / № 13–14, № 15–16, № 17 /, стор. 556, стаття 112.
7. Митний кодекс України // Відомості Верховної Ради України від 09.11.2012 — 2012р., / № 44-45; № 46-47; № 48 /, стор. 1858, стаття 552.
8. Бюджетний кодекс України // Відомості Верховної Ради України від 24.12.2010 — 2010 р., № 50, / № 50-51 /, стор. 1778, стаття 572.

9. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики : Закон України від 01.07. 2010 № 2411-VI // Відомості Верховної Ради України від 08.10.2010 — 2010 р., № 40, стор. 1452, стаття 527.

10. Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності: Закон України від 11.09.2003 № 1160-IV // Відомості Верховної Ради України від 27.02.2004 — 2004р., № 9, стаття 79.

11. Про державно-приватне партнерство : Закон України від 01.07.2010 № 2404-VI // Відомості Верховної Ради України від 08.10.2010 — 2010 р., № 40, стор. 1436, стаття 524.

12. Про зовнішньоекономічну діяльність : Закон України від 16.04.1991 № 959-XII // Відомості Верховної Ради УРСР від 16.07.1991 — 1991 р., № 29, стаття 377.

13. Юридична енциклопедія : в 6 т. / [редкол.: Ю.С. Шемшученко (голова) та ін.]. — К.: Вид-во «Українська енциклопедія» імені М. П. Бажана, 1998–2004. — Т. 2: Д–Й. — 1999. — 744 с.

14. Про забезпечення масштабної експансії експорту товарів (робіт, послуг) українського походження шляхом страхування, гарантування та здешевлення кредитування експорту : Закон України від 20.12.2016 № 1792-VIII // Відомості Верховної Ради України від 27.01.2017 — 2017 р., № 4, стор. 67, стаття 43.

#### *References:*

1. Ukraine's Export Strategy: Road Map for Strategic Trade Development 2017 — 2021 [Electronic resource]. — Mode of access: <http://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=en-UA&id=e6ab10fa-0ad9-4fe4-b8be-32f570693b64&title=EksportnaStrategiiaUkraini-DorozhniaKartaStrategichnogoRozvitkuTorgivli2017-2021>.

2. Poedinok V. V. (2006). Legal regulation of foreign economic activity: teaching. manual. Kyiv (in Ukr.).

3. Omelchenko A. V. (2011). The administrative and legal bases of foreign economic activity in Ukraine: monograph. Kyiv (in Ukr.).

4. The Constitution of Ukraine // Official bulletin of Ukraine dated October 1, 2010 — 2010, / № 72/1 Special issue /, p. 15, article 2598.

5. The Economic Code of Ukraine // Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine of May 2, 2003 — 2003, No. 18, Article 144.

6. The Tax Code of Ukraine // Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine from 08.04.2011 — 2011, No. 13, / № 13-14, № 15-16, No. 17 /, p. 556, article 112.

7. The Customs Code of Ukraine // Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine from 09.11.2012 — 2012, / № 44-45; No. 46-47; No. 48 /, p. 1858, Article 552.

8. The Budget Code of Ukraine // Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine from 24.12.2010 — 2010, No. 50, / № 50-51 /, p. 1778, Article 572.

9. On the Principles of Internal and Foreign Policy: The Law of Ukraine of 01.07. 2010 № 2411-VI // Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine dated 08.10.2010 — 2010, No. 40, p. 1452, Article 527.

10. On the Principles of State Regulatory Policy in the Field of Economic Activity: The Law of Ukraine of 11.09.2003 No. 1160-IV // Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine of February 27, 2004, 2004. 9, Article 79.

11. On public-private partnership: The Law of Ukraine dated 01.07.2010 No. 2404-VI // Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine dated 08.10.2010 — 2010. 40, p. 1436, article 524.

12. On foreign economic activity: The Law of Ukraine dated April 16, 1991 No. 959-XII // Bulletin of the Verkhovna Rada of the USSR dated July 16, 1991 — 1991, 29, Article 377.

13. Law Encyclopedia: 6 t. / [ed.: Y.S. Shemshuchenko (head) and others]. — K.: "Ukrainian Encyclopedia" named after M. P. Bazhan, 1998-2004. — T. 2: D-J. — 1999. 744 p.

14. On ensuring the large-scale expansion of export of goods (works, services) of Ukrainian origin by insurance, guaranteeing and cheapening of export lending : The Law of Ukraine dated December 20, 2016 No. 1792-VIII // Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine dated January 27, 2017 — 2017. 4, p. 67, article 43.

*Стаття надійшла до редакції 14 червня 2018 р.*

**УДК 341.9**

*Міловіч Предраг\**,  
аспірант

ДВНЗ «Київський національний економічний  
університет імені Вадима Гетьмана»\*\*

### **СУЧАСНИЙ СТАН ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДВОСТОРОННЬОГО ЕКОНОМІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА МІЖ УКРАЇНОЮ ТА РЕСПУБЛІКОЮ ЧОРНОГОРІЯ**

*В даній статті досліджується сучасний стан правового регулювання двостороннього економічного співробітництва між Україною та Республікою Чорногорія. Враховуючи різні історичні періоди укладення міжнародних договорів між двома країнами, є необхідність в*

---

\* Milovich P., postgraduate of Kyiv National Economic University named after Vadym Getman

TNE CURRENT STATUS OF LEGAL REGULATION OF BILATERAL ECONOMIC COOPERATION BETWEEN UKRAINE AND THE REPUBLIC OF MONTENEGRO

\*\* Науковий керівник д.ю.н, професор А. В. Омельченко.